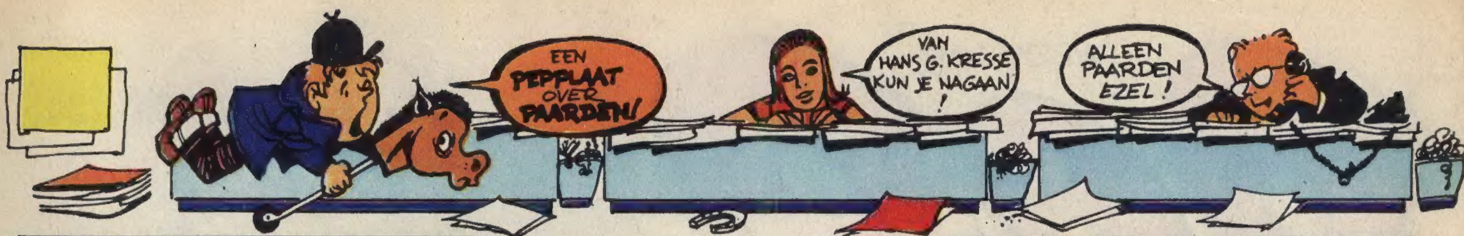
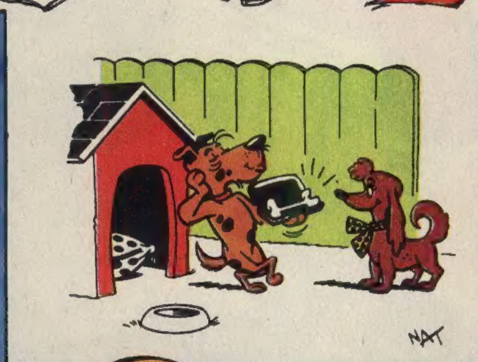
WEEKBLAD
PEP
Nr. 21 25 mei 1968
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.

Geniesoldaten stonden voor 'n moeras dat te groot was om met gewone geniebruggen te overspannen. Toen de jonge luit dat aan z'n kolonel vertelde, reageerde deze met: „Nonsens! Zeg maar wat je nodig hebt, dan zal ik het voor je bestellen." Kort daarop kreeg de kolonel het volgende verzoek: „Heb 15 man van 2.30 meter nodig om een moeras van 2.20 diep over te steken."

In de twintiger jaren, toen Winston Churchill het nogal verkorven had bij zijn politieke vrienden, stuurde Bernard Shaw hem twee vrijkaartjes met dit briefje: „Voor de première van mijn nieuwe stuk. Voor u en een vriend — als u er een hebt." Churchill schreef terug: „Helaas ben ik voor de première verhinderd. We komen graag bij de tweede voorstelling — als er een tweede voorstelling is."

de avonturen van TON en

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021.

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

Een andere PEP-lezer heeft ook al eens geschreven dat je brief kleiner wordt gemaakt. In een andere brief die ik aan PEP heb geschreven, heb ik namelijk gezegd dat ik het opschepperig vond dat het woord PEP altijd met hoofdletters wordt geschreven, en dat was uit die brief weggelaten.

Frans Groenendaal, Weesp

Twee opmerkingen. De eerste: als pep de lezersbrieven, die soms twee kantjes of meer bedragen, onverkort zou plaatsen, zou pep voor de helft met peppost zijn gevuld. De tweede: zeg nou vind je PEP ook niet veel leuker dan pep?

KNAC

Naar aanleiding van uw artikel over de Junior Automobiel Club zou ik u om wat inlichtingen willen vragen. Kunt u het adres van de KNAC geven? Ik ben namelijk geïnteresseerd in auto's.

E. Worthington, Den Haag

KNAC, Sophialaan 4, Den Haag. Tel. 070-184130

NIETES

Mijn vriendin en ik vinden PEP een goed blad en de beatpagina's zijn meestal ook geweldig. Maar wat we in nr. 9 lazen, verbaasde ons ten zeerste. In het stukje „wonderkinderen" stond dat Hans van Eyck „een beetje gitaar kan spelen". Daar zijn we het helemaal niet mee eens. Hans speelt zeer goed orgel, drumt, zingt, componeert, schrijft gedichten enz. Wij vinden het dan ook niet leuk van Thera Coppens dat ze dit heeft geschreven! Wij hebben Hans van Eyck en Frans Krassenburg het stukje laten lezen en zij waren er helemaal niet over te spreken. Hans besloot Thera Coppens op te bellen, of hij dat gedaan heeft, weet ik niet. Wij beschouwen dit maar als een vergissing van PEP.

W. Olijnsma en D. Lagcher, Leeuwarden

Naschrift van Thera Coppens: Het stukje „wonderkinderen geen wonder" heb ik niet geschreven, wèl het interview met Hans dat je in Pep 11 hebt aangetroffen. Dat wil echter niet zeggen dat ik 't niet eens zou zijn met dit artikeltje. Hans weet zelf heel goed dat hij op muzikaal gebied ver boven de middelmaat uitsteekt, maar hij is geen virtuoos. Hij speelt goed, maar niet verbluffend. Hans van Eyck is een veelzijdig popfiguur die nooit onverdiend een hit maakt en 't zeker op muzikaal gebied ver zal schoppen, hij verdient veel complimenten, maar de titel „wonderkind" is toch overdreven.

TINEKE

door DINO ATTANASIO

ALS JE SOMS RUZIE ZOEKT...

HOE KOMT U ERBIJ? INTEGENDEEL! IK KWAM OM VREDE TE SLUITEN!

JA, JA! DA'S OOK 'N MANIER! OP "VREEDZAME" WIJZE JE BUURMAN VOOR GEK UITMAKEN! HOE KOM JE EROP?

HOE KOM JE EROP!!

!

ACH LAAT OOK MAAR... SOMMIGE MENSEN HEBBEN 'N BORD VOOR HUN KOP!

?

AHA! BEDOEL JE MIJ DAAR SOMS MEE?

!!

GLUBB!

BELACHELIJK TOCH EIGENLIJK, DIE EEUWIGE BURENRUZIES... EN ALTIJD OM MINDER DAN NIKS!

van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

een avontuur van

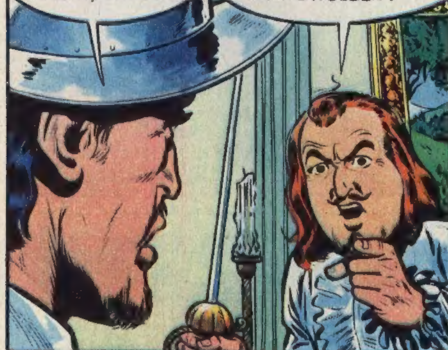
ROODBAARD

De verrassingsaanval van Roodbaard en zijn mannen op het depot van de Indische Compagnie in Vera-Cruz is geslaagd! De achtergeblevenen muiten op de Zwarte Valk.

HET

SPOOKSCHIP

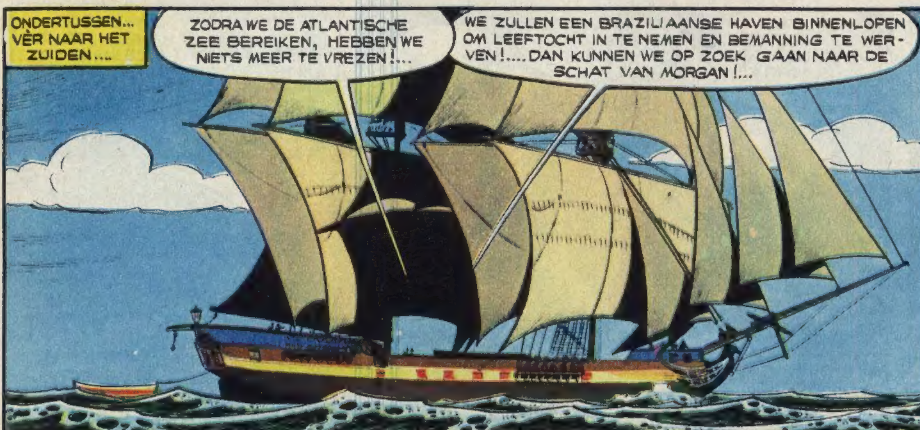
door HUBINON en CHARLIER

VOLGENDE WEEK: DE ONTSNAPPING!

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: GIRAUD

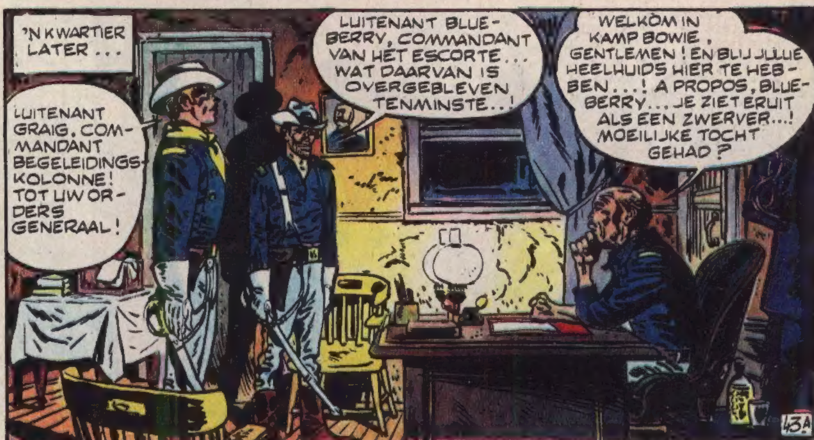
DE

De reis is ten einde, Blueberry heeft het konvooi naar Camp Bowie geleid.. Ook Eenzame Adelaar is tot 't kamp doorgedrongen.

EENZAME ADELAAR

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAL'D

DE EENZAME

ADELAAR

TJONGE TJONGE, GRAIG! ZIE JIJ DAAR WAT IK ZIE..?
HUM..! IK ZIE 'N WELBESPRAAKTE, ZATTE IER..!
...EN TOEN, JONGENS, TOEN IK DIE SMERIGE RODE HONDEN OP ONS AF ZAG KOMEN, ZEI IK..HIK! ZEI IK TEGEN DIE BLEEKBEK VAN 'N BLUEBERRY: 'RIJDEN JULLIE MAAR DOOR, IK ZAL DIE APACHEN WEL TEGENHOUDEN'...HIK!...EN BLUEBERRY GING TOEN...

BLUEBERRY GING..?
?!!?
HIK! OOOH
BLU..BLUEBERRY! IK HAD 'T ..IK HAD 'T JUIST OVER JOU!

EN DAAR HEB JE NATUURLIJK 'N VRESELIJKE DORST VAN GEKREGEN, HÈ? EN JE MOOIE BELOFTES OM NOOIT MEER TE DRINKEN..? DIE BEN JE ZEKER VERGETEN?
OCH...WE DRONKEN ZO MAAR WAT..! OP JOU EN OP GRAIG EN OP ONS LEGER..! JE KUNT MET LIMONADE TOCH GEEN HEILDRONKEN UITBRENGEN, WEL?

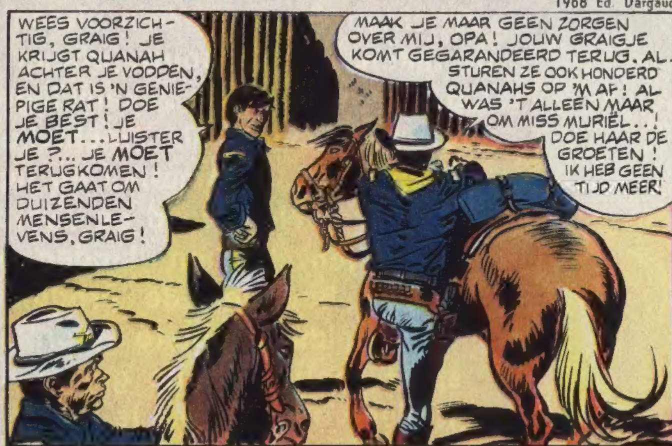
DACHT JE VAN NIET? NOU VERGIS JE JE TOCH ROOIE ZUIPSCHUIT!
HEEEE! LAAT ME LOS! HELP! LAAT ME LOS!

LAAT ME L... BLUB BLUB!...
VOORUIT DAN, IK ZAL JE LOSLATEN!
46A

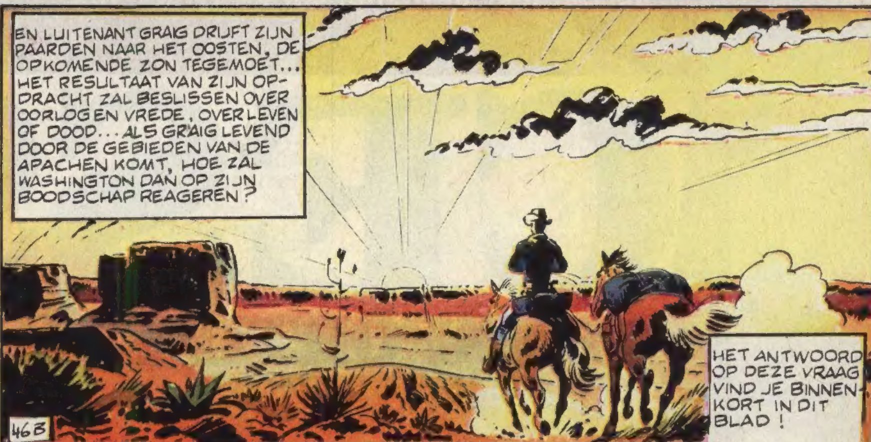
DE VOLGENDE MORGEN VROEG...
PAK AAN, DE BOODSCHAP VOOR WASHINGTON! BRENG HEM OVER ONDER MIJN NAAM! ZORG DAT JE BINNEN TIEN DAGEN TERUG BENT, GRAIG! IK WENS JE HET BESTE...HOU JE BOTTEN HEEL!
GELOOF MAAR, SIR! TOT OVER 'N DAG OF TIEN!
IK HEB DE TWEE BESTE PAARDEN VAN HET GARNIZOEN VOOR JE UITGEZOCHT, GRAIG! JE WAPENS HEB IK OOK NAGEKEKEN!

WEES VOORZICHTIG, GRAIG! JE KRIJGT QUANAH ACHTER JE VODDEN, EN DAT IS 'N GENIEPIGE RAT! DOE JE BEST! JE MOET...LUISTER JE?... JE MOET TERUGKOMEN! HET GAAT OM DUIZENDEN MENSENLEVENS, GRAIG!
MAAK JE MAAR GEEN ZORGEN OVER MIJ, OPA! JOUW GRAIGJE KOMT GEGARANDEERD TERUG. AL STUREN ZE OOK HONDERD QUANAHS OP 'M AF! AL WAS 'T ALLEEN MAAR OM MISS MURIEL..! DOE HAAR DE GROETEN! IK HEB GEEN TIJD MEER!

SUCCES! EN MAAK JE GEEN ZORGEN OM MISS MURIEL..! IK ZAL HAAR JE GROETEN OVERBRENGEN..! EN HOU QUANAH VAN JE LIJF!
46B

EN LUITENANT GRAIG DRIJFT ZIJN PAARDEN NAAR HET OOSTEN, DE OPKOMENDE ZON TEGEMOET... HET RESULTAAT VAN ZIJN OPDRACHT ZAL BESLISSEN OVER OORLOG EN VREDE, OVER LEVEN OF DOOD... ALS GRAIG LEVEND DOOR DE GEBIEDEN VAN DE APACHEN KOMT, HOE ZAL WASHINGTON DAN OP ZIJN BOODSCHAP REAGEREN?
HET ANTWOORD OP DEZE VRAAG VIND JE BINNENKORT IN DIT BLAD!

Linksboven: De eerste Cessna 310 maakte zijn proefvlucht in 1953. Sedertdien zijn diverse types van deze serie overal in gebruik. De 310 vliegt onder meer bij de U.S. Air Force, met als aanduiding L-27A. De 310, het eerste door Cessna gebouwde na-oorlogse vliegtuig, werd ontwikkeld uit de T-50, een destijds beroemd toestelletje, waarmee de inmiddels opgeheven luchtvaartmaatschappij Aero Holland heeft gevlogen.

Middenboven: De Cessna 182, ontwikkeld uit de 180, is een eenmotorige vierpersoonskist met een topsnelheid van ± 167 mijl per uur. De 182 is in staat in 60 seconden naar 300 m hoogte te klimmen.

Links: De Cessna 402 leent zich uitstekend voor vrachtvervoer en als luchttaxi. Hoeveel vracht het toestel verplaatsen kan, toont onze foto. De tiptanks van het toestel liggen — merkwaardig genoeg — nagenoeg boven op de vleugels. Zonder vracht biedt de bijzonder economische 402 een gerieflijke zit aan 10 passagiers.

Iedere minuut kiest ergens ter wereld een van de vele Cessna-types het luchtruim. Ieder moment van de dag verrichten Cessna's hun uiteenlopende taken, als landbouwsproeier of als legerverkenner, als zakenvliegtuig of als postmachine, als vrachtvlieger of als sportkist. In Amerika en Japan, in Nigeria en Nederland en overal waar vliegtuigen kunnen landen of opstijgen, bewijzen de produkten van 's werelds grootste fabrikant van sportvliegtuigen hun goede diensten. Reden voor PEP om je kennis te laten maken met de gangbaarste types van

CESSNA

EEN SPORTIEF MANUSJE-VAN-ALLES

PRODUKTIE: THIJS POSTMA

In de winter van 1910 maakte de Amerikaanse stad Oklahoma (waar ze die fijne musical naar genoemd hebben) kennis met de nieuwste ontwikkelingen van het nog piep-prille tijdperk van de luchtvaart. Een groep vliegende avonturiers, zich weids de International Aviators noemend, gaf daar voor duizenden Oklahomanen een staaltje stuntwerk ten beste waar die brave Amerikanen nog maandenlang over napraatten. Een van die internationale aviatoren was een driestbesnorde Fransman, die de show stal met dezelfde eendekker waarmee zijn landgenoot Bleriot het jaar daarvoor zijn historische Kanaalvlucht had gemaakt. En een van de ongelovige toeschouwers was een 31-jarige technicus, die op slag besloot zelf vliegtuigen te gaan tekenen en bouwen. Zijn naam: Clyde V. Cessna. Na afloop van dat schitterende vliegfeest met stuntende kratten van allerlei model spoedde Clyde Cessna zich terug naar zijn woonplaats Enid, Oklahoma, waar hij onmiddellijk een garage huurde en aan het tekenen ging. Binnen een jaar vloog Clyde in zijn eerstgebouwde toestel: een eendekker met 'n watergekoelde Elbridge-viercilinder van 60 pk. Een naam kreeg zijn eerste schepping niet: waarschijnlijk omdat het een natuurgetrouwe kopie was van het door Clyde zo bewonderde Bleriot-vliegtuig...... In de loop van 1912 vervolmaakte Cessna zijn naamloze eendekker, met als voorlopig resultaat een uitstekend vliegtuig, dat er wezenlijk anders uitzag dan de Bleriot-machine en derhalve best een eigen naam mocht hebben.

Silver Wings, zo noemde Clyde Cessna zijn (in feite tweede) toestel. De produktie van zijn eenmansbedrijfje kwam op gang, hij nam tekenaars en bouwers in dienst, zocht samenwerking met kapitaalkrachtige compagnons en verkocht zijn produkten in steeds sneller tempo naar afnemers in alle staten van Amerika. Natuurlijk kwamen er ook voor Clyde Cessna moeilijke tijden (de Newyorkse beurscrisis van 1929, conflicten met zijn medewerkers omdat Cessna niet anders dan eendekkers wilde bouwen, de oorlogsjaren) maar hij bood alle tegenslagen het hoofd. Wat begon als 'n hobby, groeide uit tot de grootste produktie van sportvliegtuigen ter wereld: de Cessna Aircraft Company, een begrip voor iedereen die met vliegtuigen te maken heeft.

Boven: De tweemotorige Cessna 337 heeft de ene krachtbron voor aan de romp, de andere achter in de romp. Mocht een van beide motoren uitvallen, dan gaat het toestel niet scheefhangen, dit in tegenstelling met de meeste andere tweemotorige toestellen. De 337 kan worden voorzien van een cargo pack, te bevestigen onder de romp, waarin extra bagage vervoerd kan worden. De Skymaster (337) is een uitstekend geconstrueerd, snel en wendbaar toestelletje. Een van Cessna's knapste produkties.

Boven: De Cessna 172 maakte zijn eerste vlucht in 1955. Sindsdien komt er ieder jaar een gemoderniseerde en verbeterde uitvoering op de markt, een handelwijze die karakteristiek voor het Cessna-beleid mag heten. In Nederland is de 172 in gebruik bij de Rijkspolitie en de NTS.

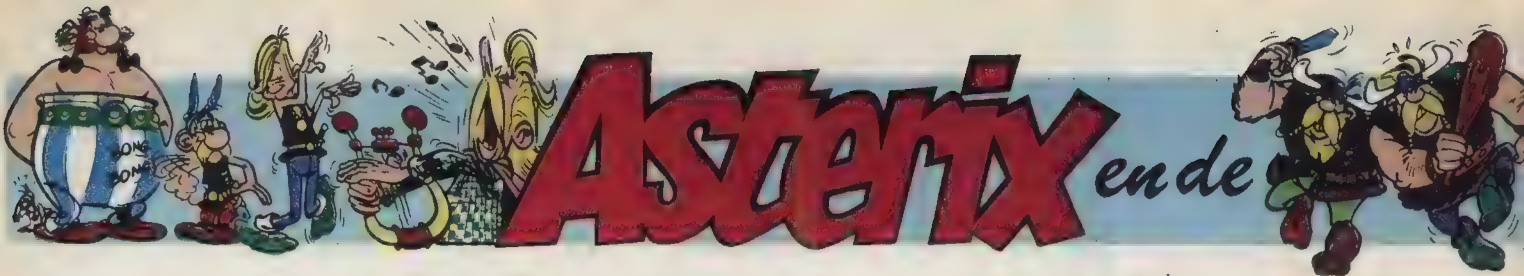
Links: Na een eerste proefvlucht in januari '57 liep de eerste Cessna 210 pas in 1959 uit de fabriek. De 210 is een van de weinige hoogdekker-sportvliegtuigjes met een intrekbaar landingsgestel.

Rechts: Het paradepaardje van Cessna: de 150, de goedkoopste en populairste. Een éénmotorige sportkist met uitstekende prestaties, waarvan er al duizenden zijn gebouwd.

Links: Deze Cessna, de 185, is uitermate geschikt voor landbouwsproeiwerk en vrachtvervoer. Vijf personen vinden een plaats in de cabine. De 185 kan zijn eigen gewicht aan vracht meenemen!

Rechts: De Cessna 401 is gebouwd voor zakendoeleinden. Het is een vrij grote kist, voorzien van twee turbopropmotoren. De propellers zijn driebladig, het toestel is voorzien van een intrekbaar landingsgestel.

De expeditie van de Noormannen is succesvol verlopen: dank zij de Gallische bard kennen zij nu de angst.... die vleugels geeft!

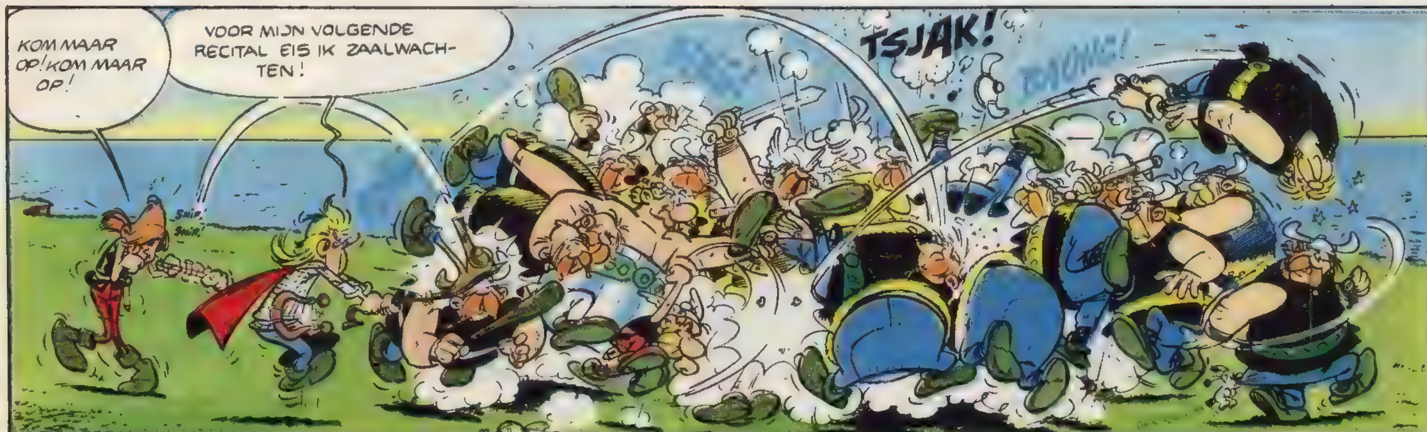

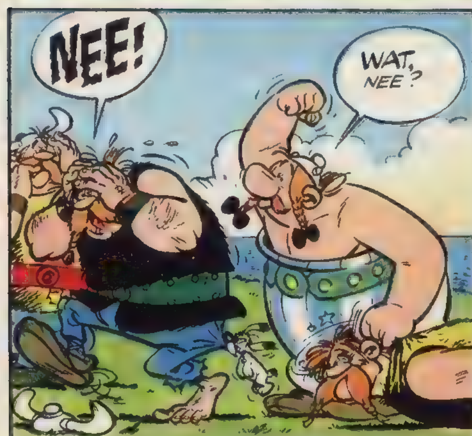

NOORMANNEN

Vanneer zij weer willen opstappen, biedt de leider der Noormannen Liflaf aan Asterix en z'n vrienden een cadeau aan.

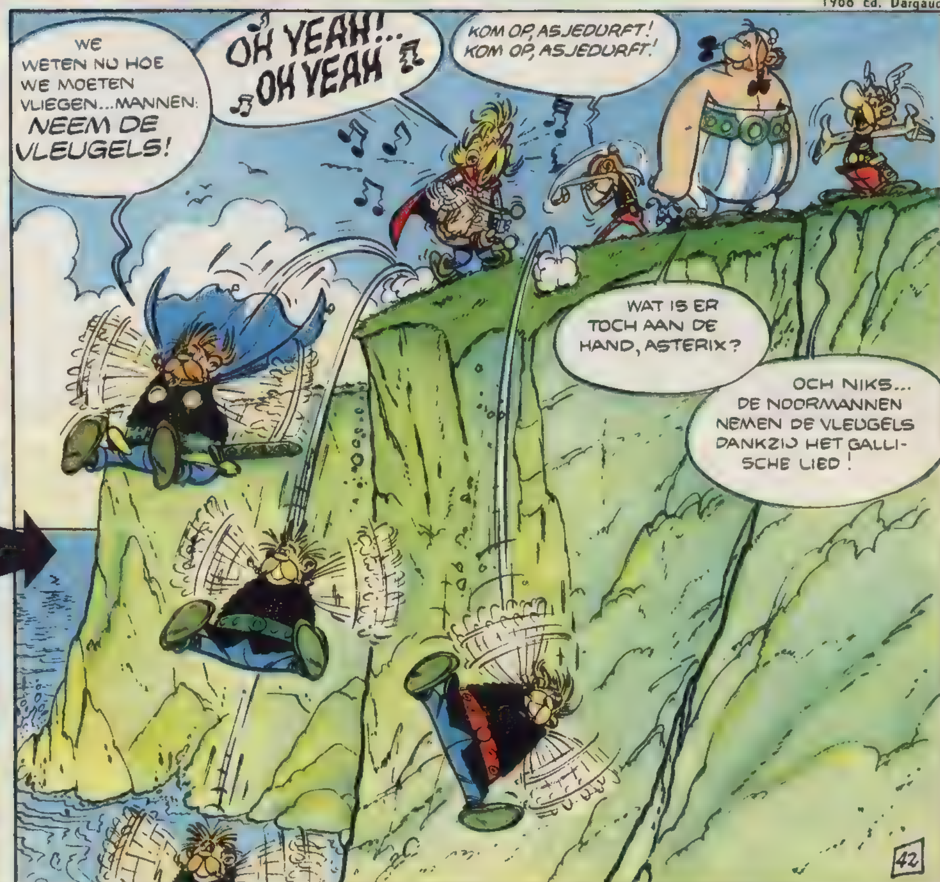

1968 Ed. Dargaud

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN

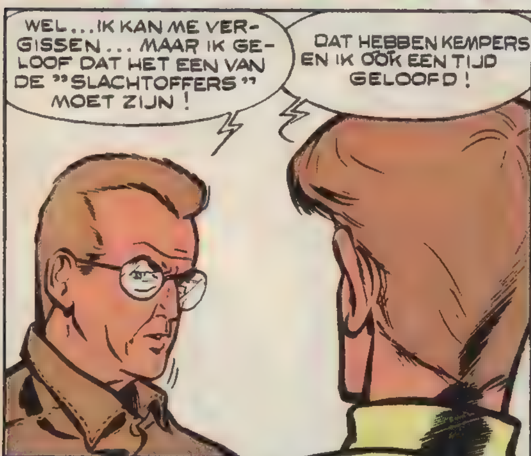
door TIBET en A P DUCHATEAU

Kameleon is gearresteerd! Maar hij blijkt een dubbelganger te hebben: het brein achter de succesrijke misdadigersorganisatie. Dit moet dan ook een van de drie benadeelden zijn....

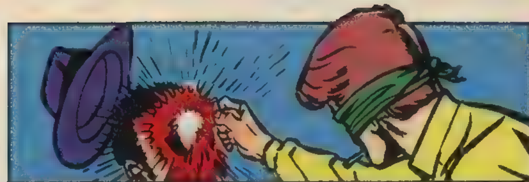

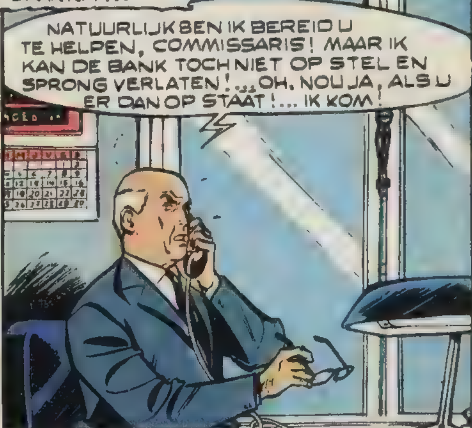

KAMELEON

WORDT VERVOLGD

PEP presenteert met trots de eerste aflevering van een door Hans Kresse getekende serie over (1)

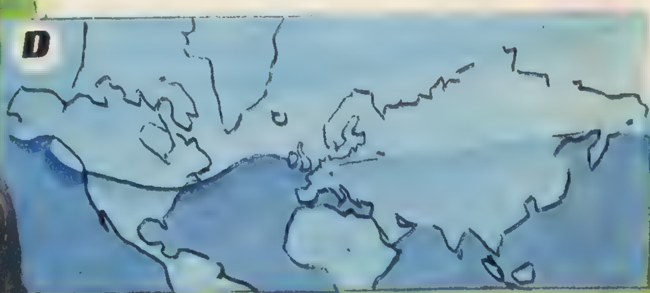
HET PAARD

Het paard is het „paradepaard" der evolutietheorie; we kunnen zijn ontwikkeling ononderbroken volgen gedurende ± 60 milj. jaar! Uit 'n diersoort genaamd PROLUNGATA (= voorlopers der hoefdieren) ontwikkelden zich: (plaat A) de oervader (2) van de hedendaagse neushoorn (1), de oervader van de tegenwoordige tapir: Protapirus (3) en de oervaders van het paard. De oudste vertegenwoordiger in Europa was de HYRACOTHERIUM en in N.-Amerika de Eohippus (4), niet groter dan 'n terrier, die ± 60 milj. jaar geleden in moerassige wouden leefde. Dit kleine dier is de stamvader van alle paardachtigen. Zij ontwikkelden zich verder via Mesohippus (5), die ± 36 milj. jaar geleden leefde en zo groot was als 'n schaapje, en de Merychippus (6), met 'n schofthoogte van ± 90 cm. Gedurende deze ontwikkelingstijd hebben er al veel lichamelijke veranderingen plaatsgehad. De Eohippus leefde aanvankelijk in dichte bossen en voedde zich met zacht voedsel, als vruchten, varens en gebladerte, waaraan zijn gebit was aangepast. Toen de wouden plaatsmaakten voor steppen en prairies moesten ze van het harde gras leren leven. Aan dit nieuwe voedsel paste hun gebit zich aan: zo ontwikkelden zich hun snijtanden, terwijl de hoektanden verdwenen (in de vrijgekomen ruimte, „lagers" geheten, zou de mens later 't bit leggen!). Plaat B toont deze ontwikkeling van Eohippus (7), Mesohippus (8), Protohippus (9) tot 't hedendaagse Paard (10). De eerste paardachtigen zijn klein en weerloos, een snelle vlucht is hun beste afweer tegen vijanden; ze gaan ook steeds meer op hun tenen lopen. De middenvoetsbeenderen worden langer (plaat C) en uit de voet van Eohippus (11) ontwikkelt zich de grote middenteen via Mesohippus (12) en Merychippus (13) tot 't eerste ééntenige paard, de Pliohippus (14, 15). Dit dier kon zich onbedreigd uit Amerika via de toen nog bestaande landbrug via Alaska naar Azië verspreiden (D). Na de IJstijd stierf de (Amerikaanse) Equus Scotti (16) uit. De uit Merychippus (6) ontstane Hipparion (17) verbreidde zich over Azië en Europa (plaat E); hiervan stammen o.a. af de Afrikaanse Eböhm-zebra (18), Grevy-zebra (19), Quagga (20), Nubische ezel (21) en Somalische ezel (22). Dichter bij 't oerpaard staan de half- of paardezels zoals de Kulan (23), Kiang (24) en Onager (25), die zich tijdens de IJstijd over geheel Azië en bepaalde delen van Europa verbreidden. Het paard zelf ontwikkelde zich ± 600.000 jaar geleden tot het Przewalsipaard (26) van de Mongoolse steppen (hoewel uit 'n gesneden beeltenis op een in Frankrijk gevonden mammoettand (27) blijkt dat dit dier ook in Europa voorkwam) en het OOSTERSE PAARD, op deze plaat vertegenwoordigd door de Arabier (28). Het EUROPESE WILDPAARD splitst zich in de zware „koudbloedige slag" (geliefd als voedsel in het Magdaliën ± 15.000 jr. geleden, zoals uit grottekeningen (29) blijkt) en de over geheel Europa verbreide „lichte slag" Tarpan (30), waarop de primitieve mensen jacht maakten. Zij schrikten een kudde op, die dan op hol sloeg en in blinde angst van een klip afrende (31). Deze kudden werden geleid door 'n hengst die vaak in bloedige duels zijn heerschappij moest verdedigen tegen rivalen (zie voorplaat en 32). Het echte „wilde" paard, gekenmerkt door 'n donkere „aalstreep" (33), borstelmanen (34) en beenstrepen is vrijwel geheel uitgestorven
De beroemde Mustang (35) uit 't Amerikaanse Wilde Westen is dus niet echt „wild", maar 'n afstammeling van door Europeanen naar Amerika gebrachte paarden! Maar daarover 'n volgende keer meer! HANS G. KRESSE

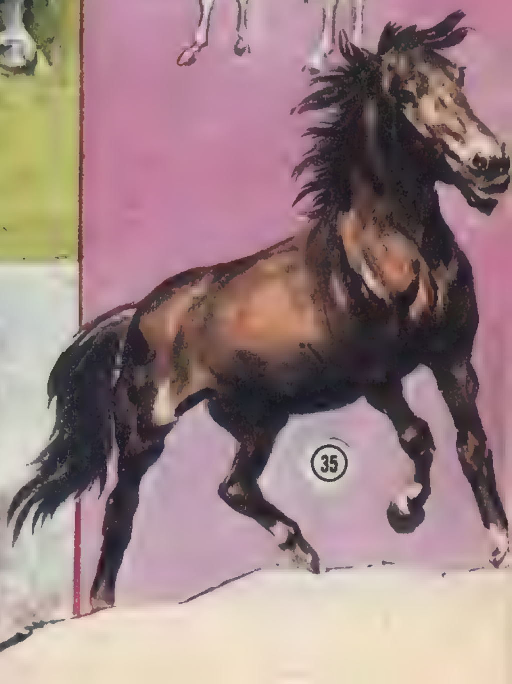

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

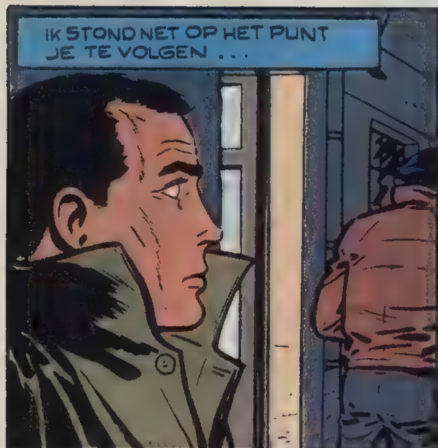

PLOTSELING SCHIET HET MICHEL TE BINNEN DAT ZIJN VRIEND STEVE NOG STEEDS AAN BOORD VAN DE CATALINA IS, IN HANDEN VAN UITERST GEVAARLIJKE ONDERWERELDFIGUREN DIE, GETUIGE HETGEEN ER MET HEM IS GEBEURD, NIET VOOR MOORD TERUGDEINZEN! HIJ WIL DIRECT TERUG NAAR DE CATALINA, MAAR ZIJN CONDITIE IS NOG TE SLECHT... HIJ WORDT NAAR DE KAJUIT GEBRACHT, EN VERTELT WAT ER GEBEURD IS. DAN IS YVES AAN DE BEURT...

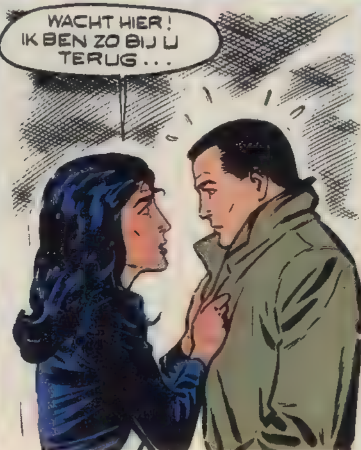

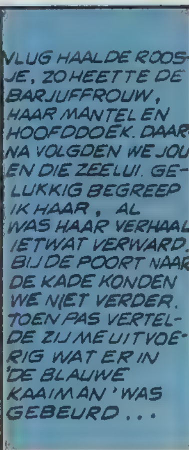

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

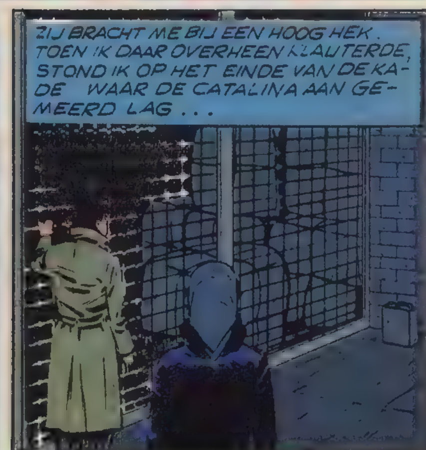

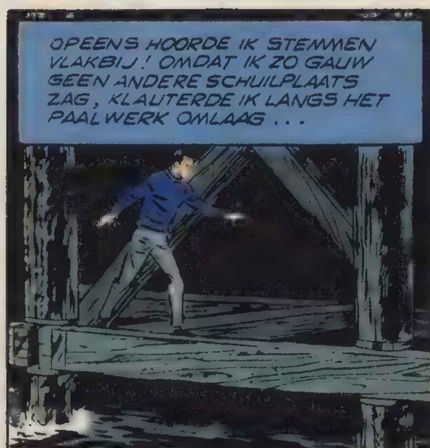

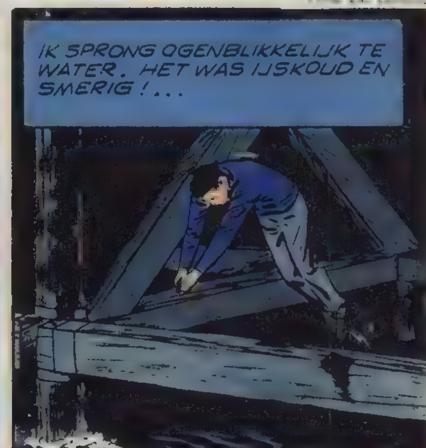

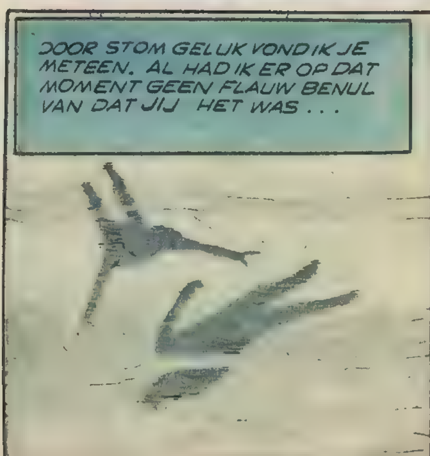

WORDT VERVOLGD

een avontuur van
TOENGA

Op het moment dat Toenga en Ohama door de Swurgs aan hun goden geofferd zullen worden, komt Noens tijger ze redden. Toenga en Ohama ontvluchten nu op de Zwarte Hengst...

DE

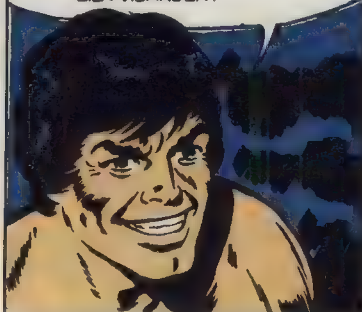

ZWARTE HENGST

WORDT VERVOLGD

DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL

4

DE MOHAWK DIE TERUGKEERDE

door Quint illustratie Hans Kresse

De tweestrijd van de Indiaan Thayendanegea, door blanken opgevoed, nu de leider van meedogenloze, bloeddorstige krijgers .....

De hemel zag rood. Zover het oog reikte, stonden boerderijen in brand. Op de landwegen lagen de gescalpeerde lijken van gesneuvelde kolonisten. Indianen, beladen met buit, trokken bloeddronken achter vluchtelingen aan....

Met rode strepen over zijn gezicht en scalpen aan zijn gordel, zo ging Thayendanegea zijn krijgers voor in de strijd tegen de kolonisten.... Inderdaad, dezelfde Thayendanegea die eens Joseph Brant werd gedoopt en een Engelse opvoeding kreeg.... Dezelfde die Stewart hielp de bijbel en twee gebedenboekjes te vertalen.... Ziedaar, de bekeerling en gentleman, teruggekeerd tot zijn volk en het aanvoerend in een bloedige veldslag....

In Amerika was de Onafhankelijkheidsoorlog uitgebroken. De landverhuizers besloten een nieuwe natie te vormen en noemden zich niet langer Engelsen, maar Amerikanen. Natuurlijk stuurde de koning zijn troepen overzee om de rebellen tot andere ideeën te brengen. Zo bevochten in de Nieuwe Wereld de loyale en opstandige Engelsen elkaar. En beide partijen zochten hulp bij de Indianen, want wie zo'n 500 of 700 krijgers aan zijn leger kon toevoegen, had een niet te onderschatten voorsprong op zijn tegenstander. Zo wisten de loyalisten zich te verzekeren van de steun van de Mohawks. Talrijk kon je de krijgers van die stam niet noemen, maar wel geducht. Tot de Mohawks was Thayendanegea teruggekeerd. Voor het uitbreken van de oorlog kon je hem in de nederzettingen van de kolonisten tegenkomen, als die aardige bekeerling Joseph Brant, en in de Indiaanse dorpen als de bemiddelaar Thayendanegea. Maar nu werd hij gepromoveerd tot kapitein in het Engelse loyalisten-leger en in die functie kreeg hij het bevel over alle Indiaanse hulptroepen.

Dat de Mohawks hem niet meteen hun vertrouwen gaven, was begrijpelijk. Er ontstonden conflicten. Zijn krijgers waren gewoon na iedere overwinning de gevangenen te martelen; nu moesten zij daarvan afzien omdat hij het verbood. Ze begrepen die weekheid niet; met dat verbod zette hij veel kwaad bloed.

Je vocht of je vocht niet, maar àls je vocht, spaarde je niemand. De Mohawks zeiden tegen elkaar dat Thayendanegea leed aan de twijfelzucht van de blanken. Die besloten ook het een en deden dan het andere. Ze beloofden geen land meer te roven en stuurden dan nieuwe kolonisten. Ze vochten, en als ze verloren, verwachten ze een vrijgeleide naar huis in plaats van de marteldood....

Thayendanegea merkte wel dat zijn mannen hem soms wantrouwig bekeken. Maar hoe graag hij hun vertrouwen ook wou winnen, hij kon niet toelaten dat zij zich als barbaren gedroegen. Natuurlijk, zij hadden méér reden de blanken te haten dan hij, die zo bevoorrecht was geweest. Voor hen waren alle blanken dieven en leugenaars. Alleen omdat de loyale Engelsen dé Mohawks het eeuwige bezit van de Mohawk-Vallei hadden toegezegd, vochten ze aan hun zijde. Maar Thayendanegea was Joseph Brant geweest, de gunsteling, en sommige blanken beschouwde hij als vrienden en helpers. Dat hij uiteindelijk naar zijn volk was teruggekeerd omdat hij zich in zijn hart toch méér Indiaan bleef voelen dan blanke, maar dat hij daarom nog niet de moordenaar van weerloze gevangenen wenste te worden, kon hij de Mohawk-krijgers niet uitleggen.

Het was in de Cherry-vallei dat dit conflict met zijn krijgers hem bijna het leven kostte. De opstandige kolonisten van de Cherry-vallei hadden vernomen dat kolonel Butler van het loyalisten-leger naar hun nederzetting onderweg was. Ze wisten niet dat de kolonel zijn helper Thayendanegea met de Mohawks vooruit gezonden had, anders waren ze wel onmiddellijk gevlucht.

De 500 krijgers vielen aan in de vroege ochtend toen een zware sneeuwstorm iedereen binnenhield. De blanken lagen nog te slapen in hun huizen toen de eerste schrille oorlogskreet de stilte verstoorde. Vuur en dood droegen de Mohawks door de straten van de nederzetting. De verraste boeren verdedigden zich met radeloze moed, maar bezweken in het gevecht of kwamen in de vlammen om.

Thayendanegea kon niet overal tegelijk zijn om onnodig bloedvergieten te voorkomen. Met de hulp van een hem toegewijde, jonge krijger probeerde hij zoveel mogelijk de gillende vrouwen en kinderen op te vangen, die hij voorlopig in veiligheid bracht in een wat apart staande schuur.

Het was de jonge Mohawk die ontdekte dat vier krijgers een huis waren binnengedrongen waar een oude zieke vrouw lag, die haar bed niet verlaten kon. Hij waarschuwde Thayendanegea, die zich haastte om zijn genadeloze mannen vóór te zijn. Vooral één geweldenaar wou zich niet laten verjagen toen het opperhoofd tussenbeide kwam. Thayendanegea kende de man goed genoeg om te weten dat nu zijn gezag op het spel stond. „Laat die vrouw ongemoeid," waarschuwde hij, „zij staat onder mijn bescherming."

Onder normale omstandigheden zou de krijger gehoorzaamd hebben. Maar nu was hij dronken van moordlust. Zijn met rode verf bedekte gezicht vertrok in een grimas vol minachting.

„Het strekt een man niet tot eer zich op een weerloze te wreken," beet Thayendanegea hem toe. „Er straalt geen glorie af van een vrouwenscalp!"

De krijger aarzelde. Achter hem liet een

van de anderen een langgerekte oorlogskreet horen, waarmee hij zijn afkeuring over de hele situatie liet blijken. „Is dit een raadsvergadering of een gevecht?" riep een tweede. Er werd smalend gelachen. Dat bracht de krijger ertoe het bevel van Thayendanegea te negeren. Hij hief zijn lans en sprong op het bed toe. Thayendanegea wist dat hij geen keus had. Als hij zoiets zou toelaten, zou het met zijn gezag gedaan zijn. Hij zwaaide zijn geweer als een knots en trof met een krakende slag de lans, die uit de handen van de krijger vloog. Toen wierp hij zich met een grauw op Thayendanegea. Beide mannen rolden over de grond en vochten genadeloos, totdat Thayendanegea kans zag zijn tegenstander van zich af te trappen. Het volgende moment flitste een mes en zijn tegenstander had zijn laatste gevecht geleverd.

Die nacht, bij het vuur, vroeg de jonge krijger hem: „Waarom ben je teruggekeerd, Thayendanegea?"

Thayendanegea keek peinzend.

„Waarom ben ik teruggekomen?" zei hij eindelijk. „Je kunt beter vragen: waarom ben ik weggegaan. Waarom wenste ik te leven onder de blanken, die in ons geen gelijkwaardige mensen zien?" Hij zweeg weer lange tijd. „Ik denk," vervolgde hij toen, „dat ik de blanken bewonderde. Daarom heb ik met hen geleefd, vele jaren, omdat ik gelijk aan hen zou worden. Maar toen gebeurde er iets." Weer zweeg hij lang en staarde in het vuur. Toen zei hij: „Je weet, ik ben in Europa geweest. Dat is het grote land waar alle blanken vandaan komen. Ik kwam daar aan als de Indiaanse vriend van de machtige Sir William Johnson, en werd ontvangen als een vorst. Ik werd geprezen en gevleid, en mijn portret werd geschilderd door een beroemd kunstenaar. En toen dat portret klaar was, zag ik mijzelf zoals ik was. En ik schrok. Wat was er van mij geworden! Een Indiaan die de blanken imiteerde. Die al hun gebreken en weinig van hun verdiensten had overgenomen. Die zich nu noch bij de blanken, noch bij de Indianen thuisvoelde...." De jonge krijger zweeg en luisterde naar die treurige stem, al begreep hij niet alles wat Thayendanegea vertelde. „Ik keek naar dat portret en besloot dat het tijd was om naar mijn eigen volk terug te keren. Want tussen het witte volk en het rode volk gaapt een kloof die ik niet kan overbruggen. Maar ook mijn eigen volk beziet mij nu als een vreemde."

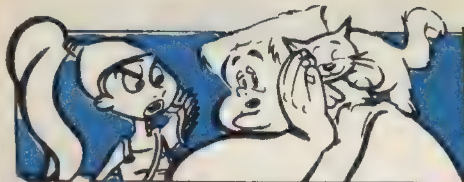
Uit de nederzetting maakten zich vier Indianen los, die hun richting uitkwamen. Zij waren niet dronken. Vooraan liep de broer van de krijger die het opperhoofd die middag had gedood. De mannen stonden stil tegenover Thayendanegea, met grimmige gezichten. De broer keek hem lang zwijgend aan. Toen zei hij: „Dat mijn broeder het opperhoofd niet gehoorzaamde, was tegen de wet van de Mohawks. Zijn dood was een straf die hij verdiende. Maar hoe kan ik leven in één kamp met de moordenaar van mijn broeder? Misschien is het beter dat ik heenga. Alleen, er is geen betere plaats op aarde voor een Mohawk dan de Mohawk-Vallei. Daarom heb ik besloten, onder getuige van deze vrienden, Thayendanegea uit te dagen tot een tweegevecht. Als hij niet wenst te strijden, kan hij altijd nog terugkeren naar het witte volk."

De krijger rukte zijn mantel los en greep naar de tomahawk aan zijn gordel. Die legde hij voor zich op de grond, en ernaast zijn mes. Thayendanegea deed hetzelfde. De krijgers traden achteruit, maar Thayendanegea wenste hun eerst nog iets te zeggen. „Broeders, vandaag bestrijden wij Mohawks elkaar! Dat is verkeerd! Ik ben niet bevreesd voor een duel, maar als wij Mohawks elkaar beginnen te doden, is het spoedig met ons gedaan."

Thayendanegea vervolgde: „Jullie weten wie ik ben. Ik ben Thayendanegea, de teruggekeerde. Ik ben de man die als oorlogsopperhoofd over jullie is aangesteld. Ik heb gezegd dat er geen vrouwen en kinderen gedood mogen worden. Moet ik dan aanzien dat ik niet gehoorzaamd word? Ik wens niet dat men van Thayendanegea kan zeggen: „Hij is de leider, maar hij kan niet voorkomen dat zijn krijgers vrouwen en kinderen doden!" Het is eenvoudiger voor mij, met jullie allen te vechten dan te leven als iemand van wie men dàt kan zeggen."

De krijgers staarden hem aan. Zag hij een glimp van begrip in hun ogen? Hun geverfde gezichten bleven uitdrukkingloos. Nu keerde hij zich tot zijn tegenstander. Die stond daar bij het vuur, onbeweeglijk. „Indien nodig, ben ik gereed voor de strijd," zei Thayendanegea. Toen deed de krijger iets onverwachts. Hij bukte zich, maar in plaats van zijn wapens raapte hij zijn mantel op. Die sloeg hij dicht om zich heen, zodat zelfs zijn handen bedekt waren. Dat kon maar één ding betekenen: dat hij afzag van het duel.

„Thayendanegea's woorden verbazen mij, maar ze moeten het overdenken waard zijn, want hij is bereid de strijdbijl op te nemen om ze wáár te maken. Thayendanegea doden is eenvoudiger dan hem begrijpen. Ik zal heengaan naar onze vrienden, de Senecas, en in hun kamp wonen tot ik zeker weet of ik zijn dood wens. Als ik terugkeer is het om zijn scalp te halen. Als ik wegblijf zal het zijn omdat het mij aanstaat hem in leven te laten." Na deze woorden nam de krijger zijn wapens op; hij keerde zich om en liep weg, langzaam. Ze zagen hem verdwijnen in de richting van de pony's, die verderop stonden te grazen. Nog even stak zijn gestalte scherp af tegen de maanlichte hemel, toen slokte de nacht hem op. Zwijgend keerden de Mohawks terug naar de geblakerde nederzetting. Ook de jonge krijger trok zich terug. Thayendanegea bleef eenzaam achter. Hij keek in de vlammen eh wachtte op de komst van kolonel Butler.

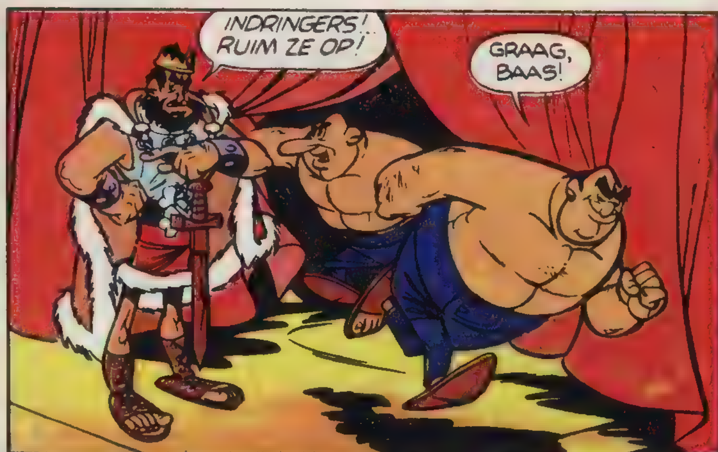

De Argonautjes, in opdracht van hun koning op zoek naar prinses Persefona, zijn in de onderwereld beland, waar Hermes de schatten van de Hades ontdekt! Pluto, de heerser der onderwereld, heeft hen echter óók onmiddellijk ontdekt!

tekst: L. HARTOG VAN BANDA
tekeningen: DICK MATENA

de

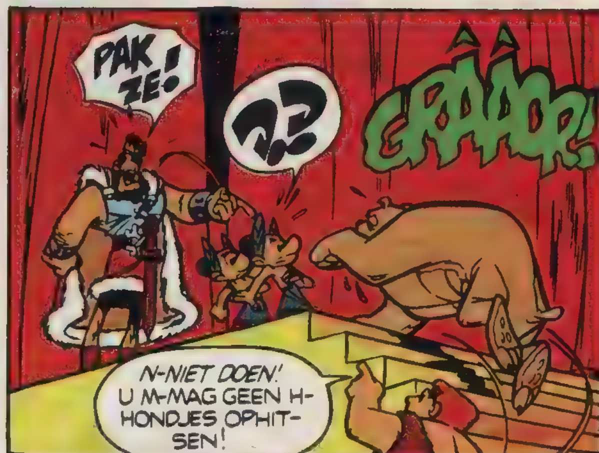

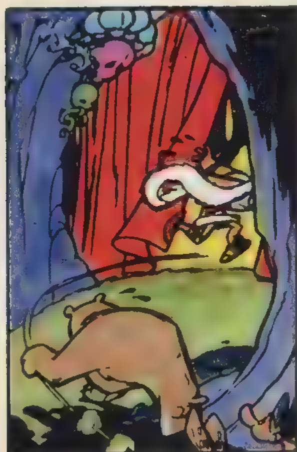

WORDT VERVOLGD.

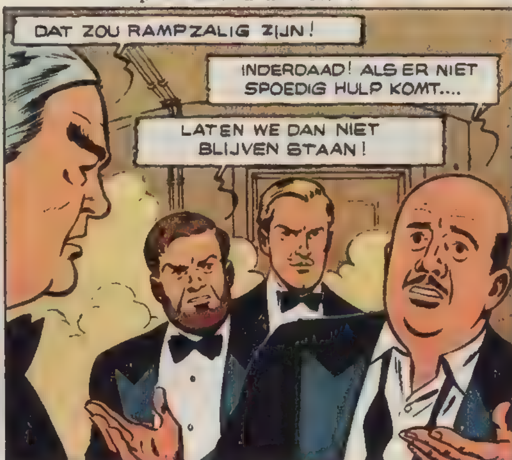

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Op de avond dat Sir William het Halssnoer van de Koningin aan 'n select gezelschap,

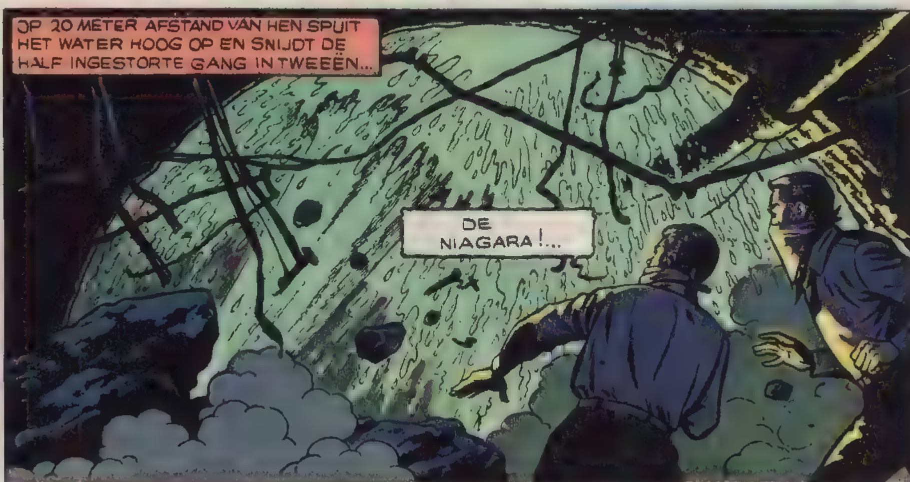

HALSSNOER

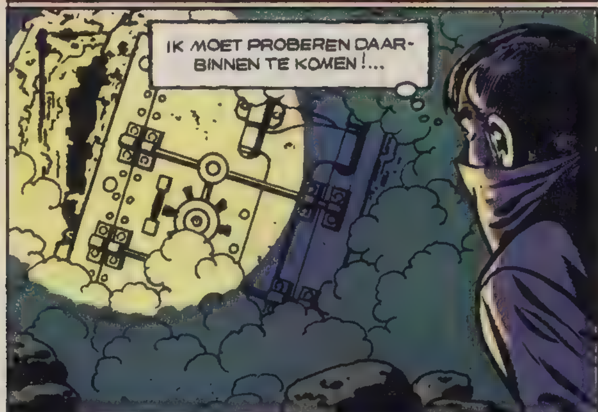

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

waaronder Blake en Mortimer, zal tonen, pleegt een handlanger van Olrik sabotage. De ingestorte kluis staat blank . . . .

DE KLUIS IS NOG STEEDS GESLOTEN, MAAR VERZAKT STEEDS VERDER... IN DE BRES TUSSEN DE MUUR EN PANTSERING KOLKT HET WATER AL...

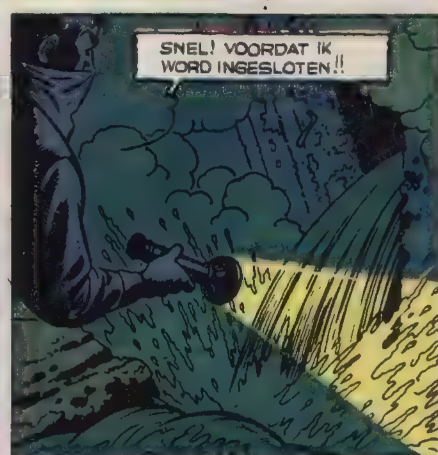
IN DE BODEM VAN DE KLUIS IS EEN DIEP GAT GESLAGEN, WAARIN HET WATER VERDWIJNT...

MAAR HET MET GEWELD BINNENSTROMENDE WATER DREIGT MORTIMER DE TERUGWEG TE VERSPERREN!

IN ZIJN HAAST STRUIKELT HIJ

..EN HET JUWELENKISTJE GLIPT HEM UIT DE HAND!

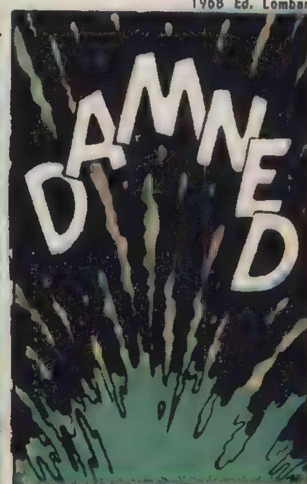

...EN HIJ DOET NOG EEN WANHOPIGE POGING HET TE GRIJPEN, MAAR HET KOSTBARE KISTJE WORDT MET HET WATER MEEGESLEURD...

MORTIMER LAAT OOK Z'N ZAKLANTAARN VALLEN.

VOLGENDE WEEK: OLRIK SLAAT ZIJN SLAG!

Martin Lodewijk, de schepper van Agent 327, is al weken niet bereikbaar voor de band „Monsters Zonder Waarde", waarin hij z'n vrije tijd al zingend, gitaar-, banjo-, kazoo-, ukelele- en mondharmonikaspelend placht door te brengen. Agent 327 begint nl. over twee weken een nieuw avontuur in PEP en hij heeft Martin daarbij nodig als geheim wapen!

LEPE PELE

Edson Arantes do Nascimento, beter bekend als Pele, heeft zich laten ontvallen dat hij de wereldkampioenschappen voetbal van 1970 te Mexico in ieder geval zal mijden. De Braziliaan, inmiddels alweer 27 jaar, voelt er niets voor als schietschijf te fungeren voor kwaadwillende verdedigers. „Bovendien heb ik er geen zin in zo'n lange tijd van mijn vrouw en dochtertje Kelly gescheiden te blijven. Ik heb, als ik met Santos ergens ver een wedstrijd moet spelen, al na twee dagen verschrikkelijke heimwee," vertelt hij eerlijk. Pele, die per jaar ongeveer 800.000 gulden verdient, vindt dat een jongere zijn plaats moet innemen. Joao Havelange, voorzitter van de Braziliaanse voetbalbond werd bleek van schrik.

TIP Verveel je je soms? Ga dan eens een eigen omroepvereniging oprichten!

TEEN EN TANDER PRIJS ALAN PRICE

Iedereen kent Alan Price, de donkerstemmige zanger van o.a. het betere hitwerk „Hi-Lili, Hi-Lo" en „The house that Jack built". Jarenlang was hij de onopvallende medemuzikant van de populairste groep The Animals, die vooral om leadzanger Eric Burdon draaide. Opeens verdween Alan uit de groep, begon een eigen solo-carrière en bleek bijzonder begaafd te zijn, met een stem als goud en gespeend van alle sterallures. Om te zien is Price een doodgewone jongen, met normaal haar, normale kleren en normale manieren, iets wat in de popscène allemaal „abnormale" kwaliteiten zijn! Alan Price is een bewonderaar van o.a. Jerry Lee Lewis en Chuck Berry en luistert voornamelijk naar country-muziek. In Decca's LP-serie Favorieten zijn enkele voortreffelijke Price-hits verschenen.

OUDE GRUMMAN!

Een Grumman FF-1-tweedekker maakte kortelings zijn laatste vlucht over de Amerikaanse staten, waarna het oudje rechtstreeks het Naval Aviation Museum in Pensacola (Californië) binnenvloog. De FF-1 (van ± 1930) was het eerste militaire vliegtuig met intrekbaar landingsgestel.

Boudewijn ZOEKENDE

Boudewijn de Groot zou 't liefst met een eigen amusementsshow door Nederland trekken, compleet met vuurvreters, acrobaten, goochelaars, lilliputters èn Boudewijn natuurlijk!

outsiders weg

The Outsiders hebben het platenmerk van Willem Duys (O!) vaarwel gezegd. Manager Van Setten vond dat „Relax" niet genoeg aan de publiciteit deed en vertrok mopperend naar het altijd gastvrije Phonogram. Ten onrechte meent Pep. Geen nedergroep die zoveel publicity heeft genoten als The Outsiders.

BOB en JOOST

Op de foto links succesvol Avro(Moef Ga Ga)-regisseur Bobby Rooyens en rechts afgezwaaid Veronica-programmachef en d.j. nr. 1 Joost de Draayer, die, als meneer Van Kooten mededirecteur is geworden van de nieuwe produktiemaatschappij RED BULLET, die o.a. talent-scout en opnamewerk gaat verrichten voor de verschillende labels van Polydor en Phonogram. Verder in deze superproduktiemaatschappij: Freddie Haayen, Nederlands beste (zeggen ze) producer en manager van The Earrings en Bojoura. Na carrière gemaakt te hebben bij Polydor is hij via Phonogram terechtgekomen bij Bullet. Wat Bob en Joost betreft, die blijven voorlopig gezellig samen in de Moef, de eerste als presentator (zodat een uniek stemgeluid behouden blijft!) en de ander als vanouds producer en regisseur.

FOR VIP'S ONLY!!

Deze zéér chique Japanse Nissan President is er niet zomaar voor iedereen! Hij is bestemd voor bv. presidenten, ambassadeurs, directeuren en krantenmagnaten, Very Important Persons! In Nederland rijdt er maar één zo'n wagen. Eigenaar is de Japanse ambassadeur in ons land!

gesprek met: ANOESCHKA SMULDERS

„Ja, ik ben erg romantisch, melancholisch ook. Als 't buiten mistig is of als 't stormt, dan gaan er allerlei gedachten door m'n hoofd. Ik droom graag over romantische toestanden, met veel lief en ook wel leed. Soms ben ik erg droef gestemd, als het herfst wordt, of winter. Dan is de wereld zo somber, niet vrolijk zoals in de zomer. Als ik m'n bui heb, ga ik schrijven, verhalen over vreemde werelden, met veel liefde erin, verhalen waarin ik m'n hele gemoed kan uitstorten, dat is heerlijk. Maar meestal ben ik erg vrolijk, op 't gekke af soms! Als er iets leuks gebeurt, kan ik gewoon gillen van 't lachen." Anoeschka Smulders illustreert haar laatste woorden met 'n gul geschater. Even later, als ze het over haar verhalen heeft, maakt ze weer een ernstig, bijna droefgeestige indruk. Een boeiend meisje, zowel uiterlijk (scherp profiel, gitzwart haar, gouden droomogen) als innerlijk: hartstochtelijk in haar praten, uitbundig in haar vrolijkheid, wijs en lief in haar litteraire werk. Schrijven is haar favoriete bezigheid. Ze doet het uitmuntend, heeft er al een prijs mee gewonnen. Maar ook met tekenen en met het beschilderen van alles wat verf verdraagt amuseert ze zich kostelijk: haar kamer is één exotisch reuzeschilderij, de huiskamer (ze bewoont met haar moeder een knusse verdieping aan het Muntelbolwerk in Den Bosch) wordt opgefleurd door clownskoppen en tropische tafereeltjes.

Anoeschka (18 jaar, 2de klas kweekschool, Roemeense van afkomst) is een begenadigd meisje, ze heeft talent en temperament. Allereerst wil ze onderwijzeres worden, maar daarnaast blijft het schrijven een belangrijke bezigheid. „Misschien ga ik een fijn boek schrijven, de ideeën heb ik al. Voorlopig verhalen, ik ben er nu een aan het maken, echt fijn geloof ik, het speelt in Athene. Hier, lees maar eens." We lezen fragmenten van haar laatste creatie. Een mengelmoes van romantiek, vrolijke liefde en schrijnend leed. Een weerspiegeling van het meisje Anoeschka Smulders, een hip kind dat wat presteert.

LIEVE MARIANNE

EEN KATTEKOPJE

We dachten van Marianne Faithfull altijd dat ze zo'n onschuldig wezentje was. Dus schrok PEP toen Marianne over het huwelijk vertelde: „De mensen begrijpen niet hoe fantastisch het is om vrij te zijn. Aan vrijgezellen vragen ze hoe ze het nou regelen met hun maaltijden. Die vrijgezellen gebruiken hun maaltijden in restaurants! Dat doen ze van het geld dat ze overhouden doordat ze geen gezin hoeven te onderhouden!" Ja, ook Faithfulletjes worden groot . . .

MODDER MOTOR

Motocrossers zijn geen jongens die met vier paarden uit de klei moeten worden getrokken. Ze komen er heus zelf wel uit, zoals je ziet. Met spinnend achterwiel scheuren ze zich brullend uit de zuigende modder en spuiten een blubberfontein over hun rivalen uit, die onmiddellijk verstijven in een levensecht standbeeld van een crosser. Een standbeeld van klei.

luchtacrobatiek

Ongelogen, we hebben 't zelf (in Parijs) gezien: 'n heli die op z'n kop vloog! Geen gezicht! Dat gekke en 438 km/u snelle ding maakte nog 'n complete looping ook! Schitterend mensen, onvoorstelbaar! Die stunthefschroever is de Lockheed XH-51A, uitgerust met 'n vleugelstompje en intrekbare wielen. Als je dus 'n heli op z'n kop ziet vliegen, weet je waarmee je te doen hebt.

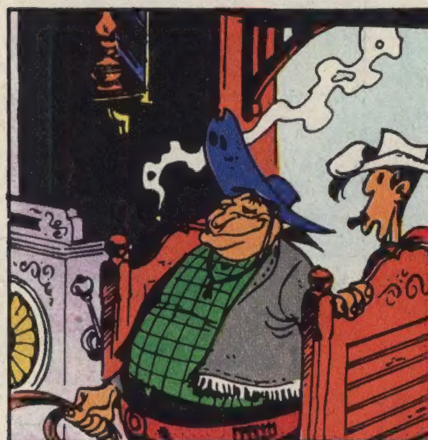
LUCKY LUKE

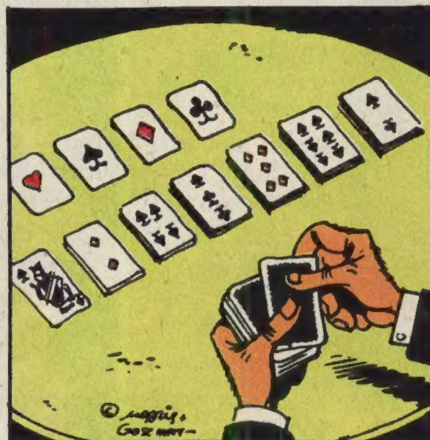
TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE

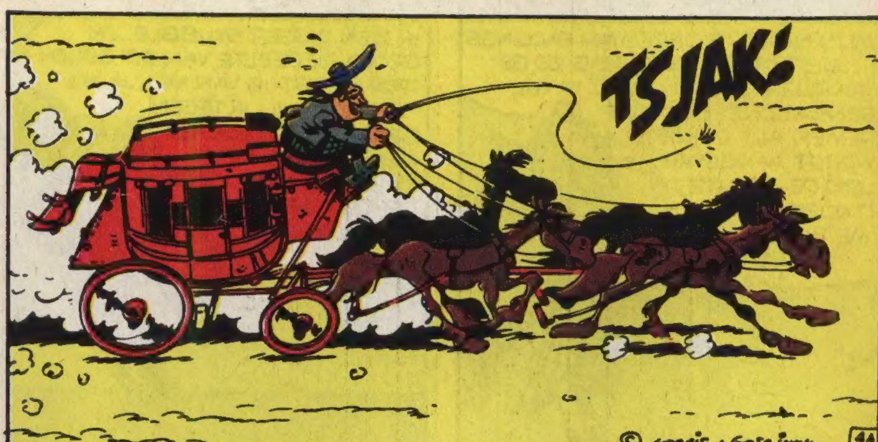

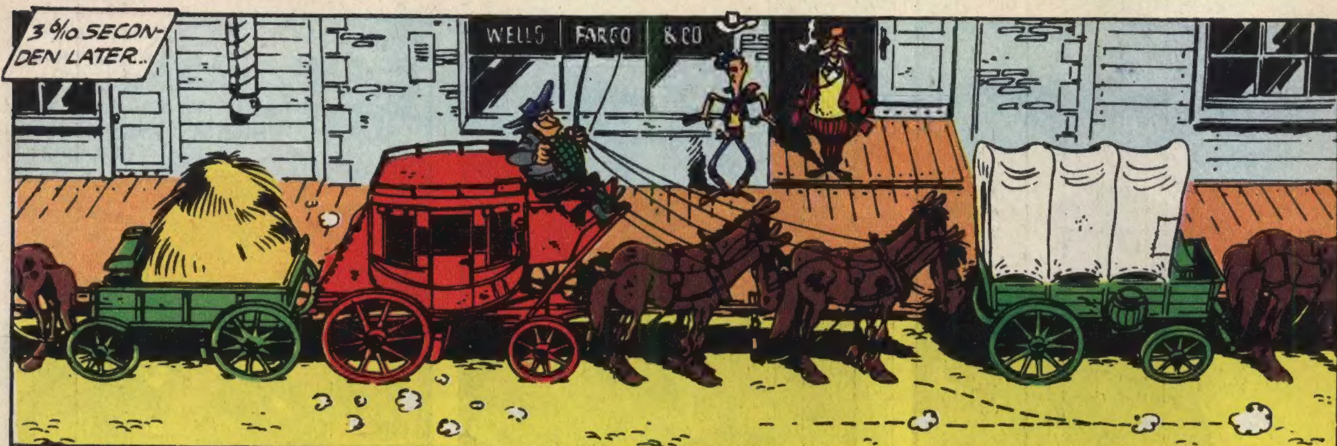
POSTKOETS

De Wells Fargo wil bij wijze van reclamestunt een ongeëvenaarde hoeveelheid goud van Denver naar San Francisco laten vervoeren. Lucky Luke rijdt mee.

LUCKY LUKE

DE POSTKOETS

1968 Real Presse

WORDT VERVOLGD.